Het kleuterblad vol verrassingen

bobo

Nr. 3
Losse nummers f 1,55
België 25 F

Boodschappen doen

Het lege-flessenbos

Extra: Spaarhuis

MOET JE HOREN

Altijd als ik boodschappen ga doen, staat kleine Bertje me op te wachten: „Mag ik mee? Van m'n moeder mag 't." Ik wil hem wel meenemen, maar ik durf 't niet. Veel te lastig zeg. Kleine Bertje is wel lief, maar hij kan niet stil zitten en niet stil staan. Ik moet er niet aan denken dat hij al die stapels blikken en dozen per ongeluk om zou kunnen gooien. „Gaan we naar de supermarkt?" vraagt hij, als hij gewoon naast me mee blijft lopen: „Mag ik dan in de kar zitten?"

„Hé, dat is een goed idee," zeg ik en ik denk erbij: „Kun je ook geen kattekwaad uithalen!" Nou, wij die grote supermarkt in. Kleine Bertje begint meteen in zijn eentje onhandig in de kar te klimmen. Het volgende ogenblik liggen hij èn de kar al ondersteboven. Gauw til ik hem er zelf in. Ziezo. Verder schiet het boodschappen doen flink op. Alleen nog een blik soep, van die hoge plank daar. Ik hoor kleine Bertje wel iets doen, maar ik let er niet zo op. Stom natuurlijk. Bij de kassa, als ik moet betalen, liggen er opeens een zak snoep en een zak spekkies op de lopende band. Net als ik wil zeggen, dat ik die niet gekocht heb, zie ik kleine Bertje glunderen. „Ik heb óók boodschappen gedaan," zegt hij trots en dan ernstig: „Nu betalen."

Tot de volgende Bobo,
Hetty

Boodschappen doen

Pakken, pakken, pakken,
dozen, flessen, zakken.
Vol met wat je lekker vindt,
alles in de kar, m'n kind.

Chips gewoon als paprika,
dikke repen chocola,
snoepjes, koekjes, rollen drop,
badschuim met een mooie dop,
afwasmiddel (voor de stickers),
pennen, schriften, stuiters, knikkers.
Alles staat voor je klaar…

Pakken? Nee, was dat maar waar.
Ik loop met een briefje rond:
een zak brokken voor de hond.

Nannie Kuiper

tekeningen: Ingrid Bévort

Dorp van doosjes

Wanneer je moeder, na het boodschappen doen, haar spulletjes uitpakt, vraag je of jij de lege doosjes mag hebben. Want van die doosjes kun je grappige huisjes maken. Daarvoor heb je wel een schaar, viltstiften, en wat lijm nodig. Wanneer je de twee flapjes van een doosje in een punt plakt en er verder raampjes op tekent, heb je al een huisje. Maar als je meer doosjes tegen elkaar plakt, bouw je in een wip een flat en een kerk. Zet straks alle bouwwerken maar zo bij elkaar dat het net een echt dorp lijkt.

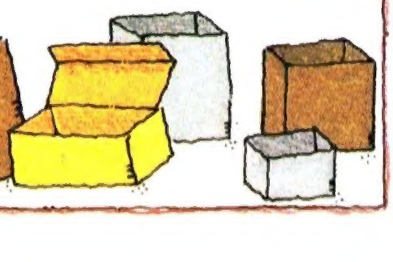

meike en bas

tekst: Willemien Kuitenbrouwer
tekening: Dagmar Stam

Bij de kapper

Bas moet naar de kapper. Zijn rode krullen hangen voor zijn ogen. „Je gaat er nog scheel van kijken," zegt zijn moeder. En Bas zijn oren zijn helemaal verdwenen.
Daan, de grote broer van Bas, zegt: „Je lijkt wel een meisje! Zal ik een strik in je haar doen, of een speldje?"
Maar Bas wil best graag een meisje zijn. Hij zegt: „Ja. Doe dat maar."
„Dan gaf ik jou al mijn strikken en mijn speldjes en mijn jurken," zegt Meike.
„En dan gaf je mij jouw gestreepte trui en je indianetooi en dan liet ik mijn haar helemaal kort knippen. Dan was ik een jongen en jij een meisje."
Maar de moeder van Bas vindt dat geen goed idee en Bas gaat vanmiddag, na school, naar de kapper.
Meike mag wel mee om te kijken. Ze is heel nieuwsgierig hoe het gaat. Want Meike is nog nooit van haar leven bij de kapper geweest.
Soms knipt moeder een klein stukje van haar haren af. Punten, noemt ze dat. Dan moet Meike heel stil zitten en dan is ze altijd een beetje bang dat mama in haar vel zal knippen.
Als ze bij de kapper komen, moeten ze eerst een tijdje wachten. Drie meneren worden eerst geknipt. De eerste meneer is bijna kaal.
De kapper knipt alleen maar heel kleine haartjes af.
De tweede meneer heeft een grote snor die geknipt moet worden.
Meike en Bas willen graag dichtbij staan om goed te kijken, maar Bas zijn moeder vindt dat niet goed.
De derde meneer is al bijna klaar.
De kapper spuit eau de cologne op zijn hoofd en dan wordt de meneer heel keurig en precies en langzaam gekamd.
„Die ziet er mooi uit!" zegt Meike.
Eindelijk is Bas aan de beurt. Hij gaat op de stoel zitten. Het is een stoel die omhoog kan. Net als bij de tandarts. Bas krijgt een soort jas aan.
„Nu jongeheer," zegt de kapper, „dat werd tijd. Je lijkt wel een meisje."
„Hij wil juist graag een meisje zijn," zegt Meike. „En mag ik nou dichtbij kijken?"
Bas zijn moeder vindt het weer niet goed, maar de kapper zegt: „Als je maar niet in de weg loopt."
„Knipt u het maar lekker kort," zegt de moeder van Bas.
„Ja, maar niet zo kaal als die meneer," zegt Meike. Ze vindt juist dat Bas zulke mooie haren heeft.
Bas zit heel stil. Hij voelt de koude schaar bij zijn oren en hij vindt dat ook een beetje eng.
„Knipt u wel eens in iemand zijn oren?" vraagt Meike.
„Ja," zegt de kapper, „dat heb ik een keer gedaan bij een jongen die helemaal geen ogenblik stil zat."
„Kwam er bloed uit?" vraagt Bas bang.
„Ja… Ik knipte in zijn oorlelletje en er kwam een heleboel bloed uit," zegt de kapper.
„Stil zitten, hoor Bas," zegt Meike bang.
Bas durft zich helemaal niet meer te bewegen.
Hij durft zelfs geen adem te halen.
Stel je voor dat de kapper in zijn oren knipt… Hij kijkt heel bang en soms doet hij zijn ogen dicht als hij de schaar weer voelt.
De kapper ziet het en zegt: „Maar jou knip ik heus niet in je oren. Jij zit zo stil.
Die jongen draaide en draaide… Daar kon ik niets aan doen.
Verder heb ik nog nòòit iemand in zijn oren geknipt."
Maar Bas blijft tòch bang…
Er vallen dikke rode krullen op de grond.
Meike raapt er een paar op en houdt ze tegen haar oren aan.
„Zie ik er niet mooi uit?" vraagt ze. „Mogen we de haren van Bas niet meenemen in een grote zak?
Dan kan ik ze voor mijn pop gebruiken. Die heeft geen echt haar."
„Alsjeblieft niet," zegt de moeder van Bas. „Al die rommel."
„Rommel!" zegt Meike. „Kijk eens hoe mooi zijn."
Dan is Bas klaar.
De kapper spuit met eau de cologne en borstelt Bas zijn hals schoon.
„Dat ruikt lekker," zegt Meike. „Mag ik ook een beetje?"
De kapper spuit wel drie keer over Meikes hoofd.
Wat is Bas blij. Hij kan weer gewoon bewegen. En hij vindt dat hij er heel mooi uit ziet.
„Mogen we de haren nou meenemen of niet?" vraagt Meike.
Maar de kapper heeft Bas zijn krullen al bij elkaar geveegd. Het is een grote hoop geworden. De kapper doet een luikje in de vloer open en daar verdwijnen de mooie rode krullen van Bas met één zwaai van de bezem.

Hard en zacht

Het is een vreselijk kabaal in huis. Bijna iedereen maakt herrie. Zie je wie al dat geluid van de buren niet zo leuk vindt? Buiten wordt er ook getrommeld en getimmerd. Wijs maar eens aan waar alle herrie vandaan komt.

© Velber Verlag, Seelze, BRD

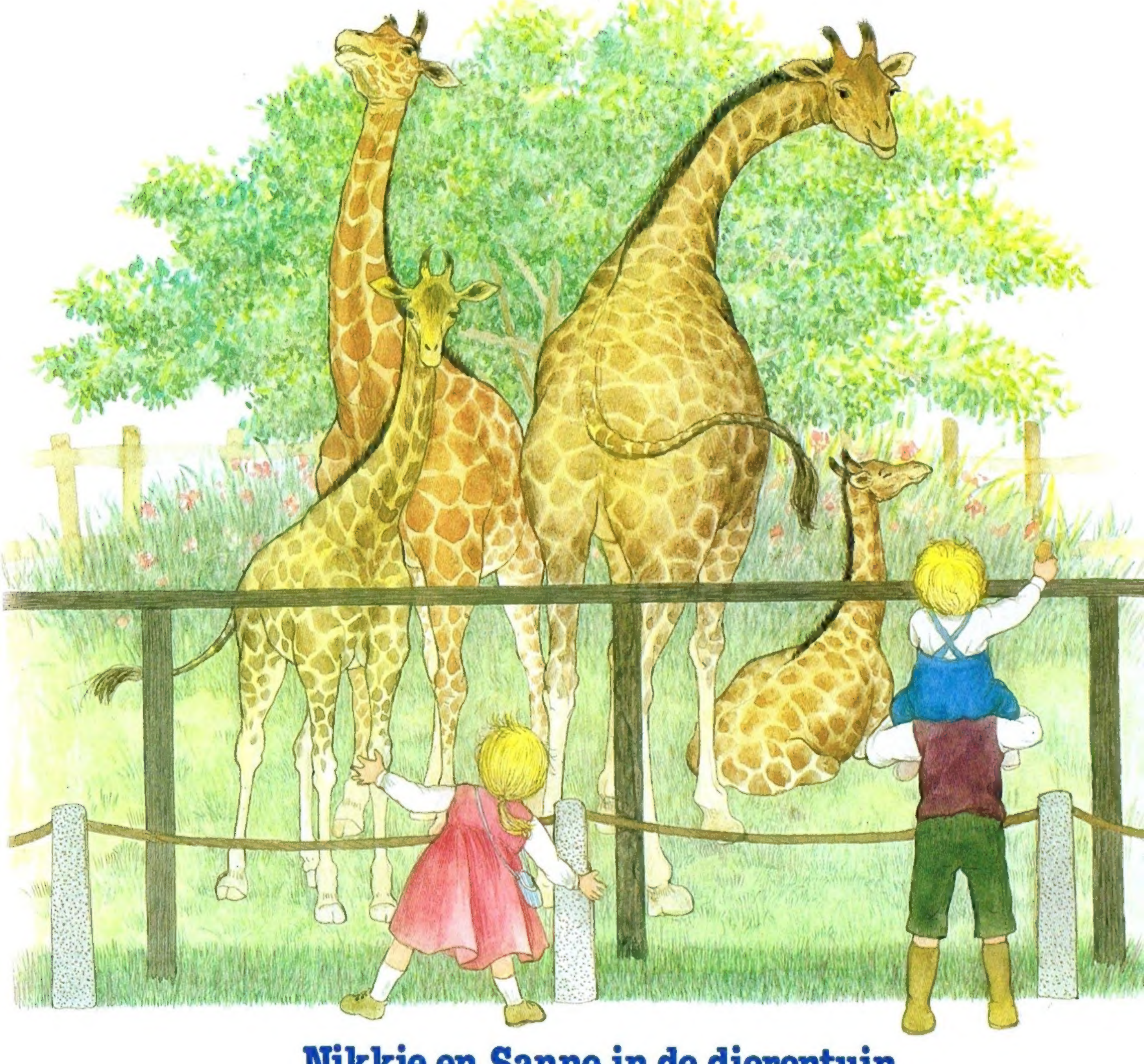

Nikkie en Sanne in de dierentuin

„Vinden giraffen dat niet lastig, zo'n lange nek?" vraagt Sanne. „Juist niet," legt Nikkie uit. „Zo kunnen ze bij de hoogste bladeren en takjes, want daar houden ze van." Ta-taj haalt een peer uit zijn zak. „Eten! Eten!" roept hij ongeduldig. „Hij hoort je niet," denkt Sanne, „z'n kop zit zo hoog." Maar dan draait de giraf zich juist om. En hij lacht naar Ta-taj, want hij heeft hem heel goed gehoord. Maar ja, hij houdt niet zo van peren.

Dag giraf! Daar kom ik aan.
'k Breng een hapje groen naar boven,
maar dan moet je wél beloven,
dat je even stil blijft staan.

Dag giraf! Heb jij zo'n dorst?
Drink maar, 'k heb een emmer water,
en dan hoor ik even later
hoe het hééééł je hals doorklokt!

tekst: Harriet Laurey / tekeningen: Satomi Ichikawa

© Uitgeverij Gottmer

tekst: Burny Bos / tekeningen: Jean Cameron

Het lege-flessenbos

Het is altijd mooi weer, zegt Druifje.
In Bestaat-niet-land schijnt de zon altijd.
Ze ligt op haar rug in het hoge gras.
Naast haar ligt Kadet, haar vriendinnetje.
Ze kijken naar de blauwe lucht.
Plotseling gaat Druifje rechtop zitten.
Hoor je dat?
Druifje luistert aandachtig.
Ik hoor getingeling, zegt ze.
Ja, zegt Kadet, getingeling.
Wat zal dat zijn?
Druifje gaat rechtop staan.
Ze kijkt rond.
Het komt daar vandaan, wijst ze.
Kom op.
Dan gaan we er kijken.
Kadet krabbelt overeind.
Ze kijkt een beetje bang.
Is het niet eng?
Welnee, zegt Druifje.
Niks is eng.
En als het toch eng is,
dan gaan we vlug ergens anders heen.
Kadet heeft haar ogen dicht gedaan.
Zodat ze alles extra goed kan horen.
Het klinkt niet eng, zegt ze.
Het klinkt wel vrolijk.
Schiet nou op, zegt Druifje.
Ze lopen in de richting van het geluid.
Het lijkt wel uit het bos te komen. Druifje en Kadet blijven stilstaan.
Zie je dat?
Wat? vraagt Kadet.
Daar aan die bomen.
Nu ziet Kadet het ook.
Aan de bomen zitten geen blaadjes.
Nee, aan de bomen hangen flessen.
Lege flessen in alle kleuren.
En door de wind bewegen de flessen heen en weer.
Af en toe tingelen ze tegen elkaar.
Tingeling, tingeling, tingeling.
Ze lopen het bos in.
Overal klinkt tingelgeluid.
Maar iedere boom klinkt weer ietsje anders.
Tingeling, tongelong, toengeloeng.
Druifje krijgt een lach-gezicht.

Ik weet iets.
Ze loopt naar een kleine boom.
Eén, waarvan de stam niet zo dik is.
Druifje pakt de stam met twee handen vast.
Dan schudt ze de boom heen en weer.
Tingelingeling.
Vlug loopt ze naar een andere boom.
Tongelongelong.
En naar weer een ander.
En weer een.
Kadet doet nu ook mee.
Het lege-flessenbos tingelingt en tongelongt van plezier.
Tingeling, tingeling tingele, tongele, ding ding ding.
Druifje en Kadet weten van geen ophouden.
Met rode wangen hollen ze van de ene boom
naar de andere.
Wild schudden ze de bomen heen en weer.
Tingeling...
Plotseling klinkt er een keihard geluid.
Rinkeldekinkeldekink.
Druifje en Kadet schrikken.
Maar dan zetten ze het op een hollen. Vlug, roept Druifje.
Ze trekt Kadet mee.
Weg van het gerinkeldekinkel.
Weg uit het bos.
Ze rennen tot ze geen geluid meer horen.
Hèhè.
Hijgend ploffen ze neer op een bankje aan de kant van de weg.
Dan pas zien ze de grote groene krokodil.

Met langzame stappen loopt de krokodil op hen af.
Help! roept Kadet.
Ze wijst.
Help!
Kadet wil alweer weghollen.
Maar Druifje houdt haar tegen.
Wees maar niet bang, zegt ze.
Ze loopt naar de krokodil.
Kadet gelooft haar eigen ogen niet. Maar toch is het waar.
Zachtjes aait Druifje de krokodil. Dag lieve krokodil.
Blij kijkt de krokodil Druifje aan.
Lekker, zegt de krokodil.
Wat aai jij lekker.

Spitsuur

Het is heel druk op straat. Van alle kanten komen auto's aangesneld. De een komt net van zijn werk en de ander komt uit school. Dat noem je spitsuur. Omdat er weinig ruimte op de weg is, botst er weleens een auto ergens bovenop. Zie je welke auto hier een deuk heeft? Probeer ook maar eens alle wielen te tellen.

© Velber Verlag, Seelze, BRD

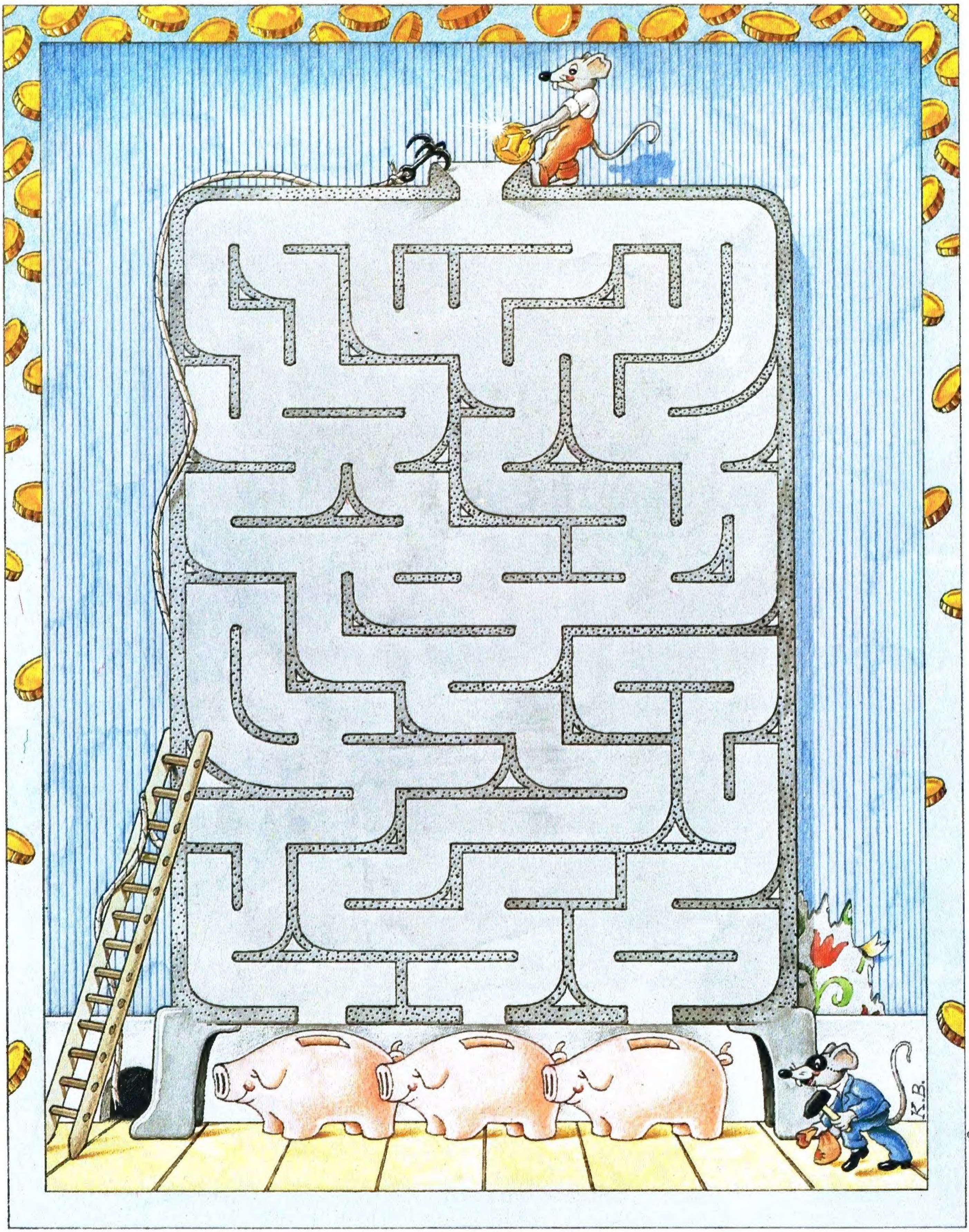

© Velber Verlag, Seelze, BRD

Max Muis gaat sparen

Max is een handige en zuinige muis. Hij stopt zijn geld in een bord met vele gangen. Zo weet haast niemand in welk spaarvarken zijn geld komt. Of weet jij het wel?

Kadootjes

Wanneer je één kadootje inpakt, weet je na een tijdje natuurlijk nog wel wat er in zit. Maar met zes kadootjes is het een stuk moeilijker. Hier zie je alles een keer gewoon en een keer ingepakt. Nu weet je vast wat er in de pakjes zit.

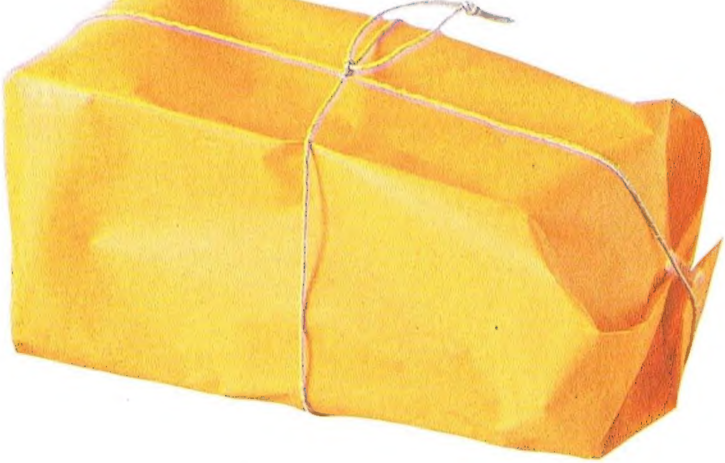

© Velber Verlag, Seelze, BRD

Vier kartonnen boekjes

Peuters vinden het heerlijk om plaatjes te kijken. Voor zo'n klein kind, dat nog van alles wil leren en beleven, mogen de illustraties niet te klein zijn en de teksten moeten kort en duidelijk zijn.
Deze vier boekjes van uitgeverij Van Reemst voldoen aan deze wensen.
Alle illustraties zijn in kleur en ieder boekje heeft een eenvoudig gegeven als onderwerp.
Bovendien is ieder boekje in stevig, dik karton uitgevoerd, zodat uw peuter er rustig zelf in kan lezen.
Tekst en tekeningen: Hanneke Struyck. Prijs per deeltje: f 5,95.

Portemonneetje met inhoud

Kinderen vinden het spannend om bij het boodschappen doen een eigen portemonneetje met geld te hebben. Zo'n kinderportemonneetje is eenvoudig te maken. Knip een dubbel lapje stof van ± 20 cm lang en 10 cm breed. Eén lange kant knipt u in een punt. Stik nu de lapjes op elkaar. Sla de rechte kant naar boven, tot ± 6 cm onder de punt. Stik de zijkanten dicht en naai er tenslotte een drukkertje op. Voor de centjes is een zacht potlood nodig. Leg op b.v. een gulden een dun stukje papier. Wrijf er zachtjes met het potlood over en zo verschijnt een échte gulden. Plak de centjes op karton.

Koekoek-spel

Dit Koekoekspel van Ravensburger is ontworpen door de bekende tekenaar/ontwerper Dick Bruna. Iedere speler krijgt een koekoek en zes eieren in dezelfde kleur. Het is de bedoeling om die eieren in zes verschillende nesten te deponeren. Maar de kanskaarten, die bijgeleverd worden, steken daar een stokje voor. Een spannend gezelschapsspel voor het hele gezin. Prijs: f 17,90. Te koop bij de speelgoedzaak.

VOLGENDE WEEK:

Reizen met de trein is het thema van volgende week. Hetty gaat een weekend naar haar tante in Groningen. Het is haasten en hollen, maar de trein haalt ze net! Bas en Meike maken een wandeling in een groot, eng bos. En de Bobofamilie wordt geplaagd door griep.

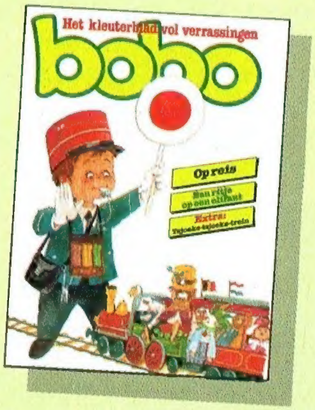

Kleutertje Knutsel

Een ouderwetse stoomtrein, een kolenwagentje en een wagon met allerlei vreemde passagiers, dat vindt uw kleuter volgende week in Kleutertje Knutsel. Even in elkaar plakken en de trein kan ver trekken.

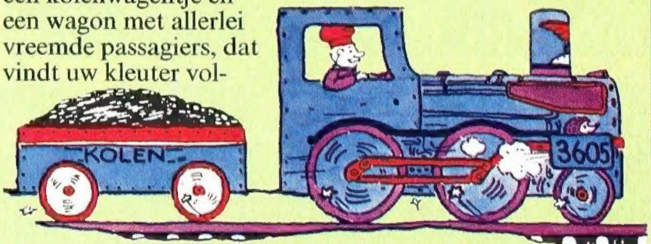

Tjoeketjoeketjoek

Tekening voorplaat: Ed van Schuylenburg

Redaktie: Wim van Etten, Cees de Groot, Marcella Pleysier. **Vormgeving:** Ariët Ettema. **Marketing:** Nel Wilderom. **Vaste medewerkers:** Diet van Beek, Ingrid Bévort, Burny Bos, Jean Cameron, Sergio Cavina, Thera Coppens, Ineke de Graaff, Hetty Heyting, Satomi Ichikawa, Mark de Jonge, Cor van Kesteren, Nannie Kuiper, Co Loerakker, Monica Maas, Corinne van Moorselaar, Annet Planten, Joost Roelofsz, Govert de Roos, Simone Schell, Annie M.G. Schmidt, Ed van Schuylenburg, Dagmar Stam, The Tjong Khing, Fiel van der Veen, Joop en Marijke Vissers, Ivo de Weerd, Jan Wesseling, Fiep Westendorp. **Drukkerij:** Koninklijke Smeets Offset, Weert. **Zetterij:** N.R.M. Een uitgave van Oberon B.V., Postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040. **Abonnementsprijs:** f 1,40 per week of f 18,20 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: f 1,55. België: prijs per nummer 25 Fr. **Abonnementsopgaven:** Schrijf naar Bobo, Antwoordnummer 50.103, 2000 VK Haarlem of bel tel.: 023-319420, van 8.30-20.00 uur. **Betalingswijze:** Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen. **Inlichtingen en klachten voor abonnees:** U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 08.30-17.00 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-319420. **Adreswijzigingen:** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V. **Verdeler voor België:** Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel. 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 25 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel. **Niet in leesportefeuille:** Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Bobo op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

© Oberon 1982 Nederland

bobo

Het ijsfeest

Zoals ieder jaar zal er weer een groot ijsfeest zijn. Alle kinderen mogen weer verkleed naar de ijsbaan komen. Maar nét als alles bijna klaar is, nét als Bobo en Krabbel en Boemsi hun mooie pakken voor het feest mogen passen, begint het te dooien. Sneeuw weg! IJs weg! Zou het hele feest niet doorgaan? Dat is nog nooit gebeurd! „Niets aan te doen," zegt Krabbel. „Als er geen ijs is, kan er ook geen ijsfeest zijn." Maar Bobo is het daar niet mee eens. „We hebben die mooie pakken toch zeker niet voor niets gemaakt!" zegt hij. „Ik heb zelfs nog een hele ijskar getimmerd voor Boemsi!" Nee – Bobo gaat er iets aan doen! Samen met oom Slokop gaat hij naar school. Mag het ijsfeest dit jaar in de gymzaal van de school gehouden worden? „Nou, ik vind het best," zegt de meester. „Maar dat is natuurlijk láng zo leuk niet.
Een ijsfeest hoort op de ijsbaan, met sneeuw. En lampions!" Maar beter een half feest dan helemaal geen feest, vindt Bobo.
En dan krijgt oom Slokop het druk! Met een paar mannen die hem helpen, sjouwt hij kisten vol spul de school in. Wat is hij aan het doen? Die goeie, béste oom Slokop! Als de kinderen voor het ijsfeest in de gymzaal komen, geloven ze hun ogen niet! Nét zo mooi als de ijsbaan heeft oom Slokop hem gemaakt. En… bij zo'n feest op de ijsbaan is het veel kouder!

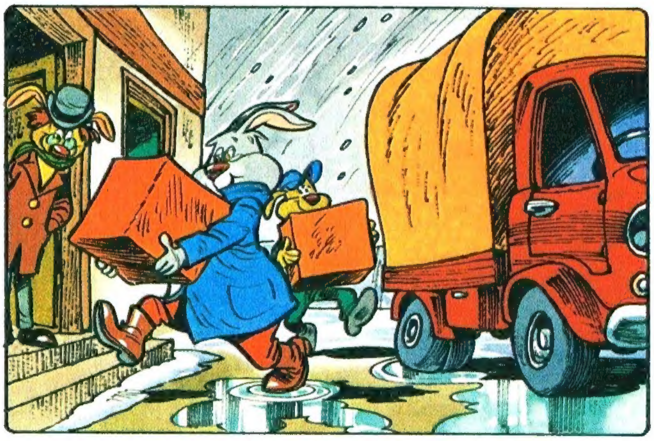

tekst: Corinne van Moorselaar, tekeningen: Sergio Cavina